



ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Υπόθεση Αρ.11/89

ΕΦΕΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΑΠΟΕΛ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ.

Ενώπιον κ. Αλέκου Ευαγγέλου, Προέδρου και
Τάσσου Παπαδόπουλου και Ξένιου Ξενόπουλου, Μελών.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Με έφεση του που καταχώρησε στις 26/6/1989, το Σωματείο ΑΠΟΕΛ εφεσίβαλε την Απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής της Κυπριακής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.) που εκδόθηκε την 21/6/1989 και με την οποία αποφασίστηκε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της Κ.Ο.Κ. έπρεπε να ορίσει νέαν ημερομηνίαν διεξαγωγής του αγώνα καλαθοσφαίρισης μεταξύ των ομάδων της Ενώσεως Νέων Αγίου Δομετίου (ΕΝΑΔ) και του Σωματείου ΑΠΟΕΛ Λευκωσίας που είχε διεξαχθεί στις 12/4/1989 αλλά διακόπηκε, όπως αποφάσισε η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., χωρίς την υπαιτιότητα των διαγωνιζόμενων ομάδων.

Με την ίδια Απόφαση της, η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. αποφάσισε επίσης ότι το Σωματείο ΑΠΟΕΛ απέτυχε να πείσει την Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. ότι ο αγώνας διακόπηκε συνεπεία αντιαθλητικής διαγωγής καλαθοσφαιριστού ή καλαθοσφαιριστών, θεατών ή σπαδών του Σωματείου ΕΝΑΔ ή άλλης ανάλογης αιτίας και γι' αυτό, όπως αποφάσισε η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. η αίτηση για κατακύρωση του αγώνα υπέρ του Σωματείου ΑΠΟΕΛ απορρίφθηκε και, γι' αυτόν επίσης τον λόγο, διατάχθηκε η επανάληψη του αγώνα που είχε διακοπεί.

Θα μας δοθεί αργότερα η ευκαιρία να αναφερθούμε στο σκεπτικό και τα κύρια σημεία της Απόφασης της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., ημερ. 21/6/1989.

Ταυτόχρονα με την παρούσα Έφεση, το Σωματείο Α.Π.Ο.Ε.Λ. είχε καταχωρήσει (επίσης την 26/6/1989) και Προσφυγή εναντίο της απόφασης της Κ.Ο.Κ. για τον ορισμό ημερομηνίας επανάληψης του διακοπέντα αγώνα

επικαλούμενο τον ισχυρισμό ότι ο ορισμός ημερομηνίας επανάληψης έπρεπε να ακυρωθεί γιατί εβασίζετο πάνω στην Απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. που το Σωματείο ΑΠΟΕΛ εθεωρούσε λανθασμένα και που την εφεσιβάλλει και τον ισχυρισμό ότι η προκήρυξη της Κ.Ο.Κ. ημερ.10/10/1988 για το διεξαχθέν Παγκύπριο Πρωτάθλημα Ανδρών της περιόδου 1988-1989 ήταν άκυρη ή/και αντικαταστατική.

Η ΑΔΕΑ προχώρησε στην ακρόαση της Έφεσης, που λόγω του επείγοντα χαρακτήρα της ακούστηκε σε δυό συνεδρίες την Παρασκευή 14/7/89 και Κυριακή 16/7/89.

Ανεξάρτητα από τις διίστάμενες απόψεις των διαδίκων σχετικά με την ερμηνεία και το νομικό αποτέλεσμα των γεγονότων της υπόθεσης όπως και την ευθύνη για τη διακοπή του ηλεκτρικού ρεύματος που προκάλεσε την διακοπή του αγώνα, τα ουσιαστά γεγονότα δεν αμφισβητούνται και με βάση τα πρακτικά και άλλα έγγραφα και Τεκμήρια που βρίσκονται μπροστά μας και παραδοχές που έγιναν από μέρους των διαδίκων στη διαδικασία μπροστά μας, ευρίσκομεν ότι τα σχετικά γεγονότα, έχουν ως εξής:-

Με βάση την Προκήρυξη της Κ.Ο.Κ. ημερ.10/10/1988, που καθόρισε την διεξαγωγή Παγκύπριου Πρωταθλήματος Ανδρών για την περίοδο 1988-89, στις 12/4/1989 διεξήχθη στο γήπεδο της ΕΝΑΔ προκαθορισθείς αγώνας μεταξύ των σωματείων ΕΝΑΔ και ΑΠΟΕΛ, που χαρακτηρίζεται ως αγώνας "Play-off", το αποτέλεσμα του οποίου θα καθόριζε ποιά από τις δυό ομάδες θα αντιμετώπιζε ενδεχόμενο υποβιβασμού της, στην Δεύτερη Κατηγορία.

Η ομάδα της ΕΝΑΔ ήταν το "γήπεδοῦχο" Σωματείο. Το γήπεδο της ΕΝΑΔ φωτίζεται από εγκατάσταση και παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, μέρος της οποίας βρίσκεται εκτός του γηπέδου της, σε μικρό δωμάτιο που βρίσκεται σε παρακείμενο αθλητικό χώρο που ανήκει στην Σχολική Εφορεία Αγίου Δομετίου.

Παραμένει αβέβαιο, όσον αφορά την μαρτυρία, και η ΑΔΕΑ, στο παρόν στάδιο, δεν εκφράζει άποψη και αφήνει ανοικτό το νομικό θέμα για το ποιός είχε τον έλεγχο και την κατοχή της ηλεκτρικής εγκατάστασης, στο σύνολο ή σε μέρος της, κατά την διεξαγωγή αυτού του αγώνα και για τους σκοπούς

των σχετικών προνοιών του Καταστατικού.

Περίπου 4' (τέσσερα λεπτά) πριν από την λήξη του αγώνα και ενώ το αποτέλεσμα ήταν 55-69 βαθμούς υπέρ του ΑΠΟΕΛ (δηλαδή η ομάδα του Σωματείου ΑΠΟΕΛ προηγείτο με 14 βαθμούς), έσβησαν οι προβολείς του γηπέδου καλαθοσφαίρισης και αφού σε πολύ σύντομο χρόνο "αναβόσβησαν" τελικά έσβησαν όλα τα φώτα έτσι που ήταν αδύνατη η συνέχιση του αγώνα στο σκοτάδι. Τεχνικοί που κλήθηκαν να εξετάσουν την βλάβη είτε δεν εντόπισαν τα αίτια της βλάβης είτε δήλωσαν ότι αυτή δεν μπορούσε να επιδιορθωθεί εκείνη την ώρα. Μετά την πάροδο 30' (τριάντα λεπτών) ο Αος Διαιτητής του αγώνα αποφάσισε και διάκοψε τον αγώνα και ανακοίνωσε στις διαγωνιζόμενες ομάδες την απόφαση του.

Η μαρτυρία που προσάχθηκε σχετικά με τα αίτια της βλάβης (όπως αυτή φαίνεται στα Πρακτικά) είναι αντιφατική ή, τουλάχιστο, δεν είναι καθοριστική και η ΑΔΕΑ, επίσης, πάνω στο σημείο αυτό και στο παρόν στάδιο, δεν εκφράζει άποψη και αφήνει ανοικτό το θέμα και δεν προβαίνει σε αξιολόγηση της μαρτυρίας, πάνω σε αυτό το σημείο της μαρτυρίας ούτε αποφασίζει τις νομικές συνέπειες που απορρέουν από αυτό το σημείο.

Για την συμπλήρωση των γεγονότων, αξίζει να αναφερθεί ότι ο αγώνας ορίστηκε και επαναλήφθηκε την 1/7/1989 και απέληξε σε νίκη της ομάδας της ΕΝΑΔ.

Με τηλεγράφημα του ημερ. 14/4/1989, προς την Κ.Ο.Κ. (που είναι μπροστά μας ως Τεκμήριο), το Σωματείο ΑΠΟΕΛ ζήτησε από την Κ.Ο.Κ. είτε την κατακύρωση του αγώνα υπέρ του είτε διαζευκτικά, "συνέχιση του αγώνα από το χρονικό σημείο της διακοπής του".

Εξάλλου το Σωματείο ΕΝΑΔ με χωριστό δικό του τηλεγράφημα ημερ. 13/4/89 (που είναι μπροστά μας ως Τεκμήριο 4 στη διαδικασία μπροστά στην Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.), ζήτησε από την Κ.Ο.Κ. την επανάληψη του αγώνα.

Την 31/5/1989, η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. απέστειλε προς τα Σωματεία ΕΝΑΔ και ΑΠΟΕΛ "πρόσκληση" να παραστούν μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. την 6/6/1989, σε συνεδρία της Δ.Ε. με θέμα:-

"Διακοπείς αγώνας ΕΝΑΔ-ΑΠΟΕΛ της
12.4.89, Άρθρο 69(η) του Καταστατικού
και άρθρο 6.2.(5) της Προκήρυξης
του Πρωταθλήματος".

ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1

(ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1, μπροστά στην ΑΔΕΑ)

Δεν γνωρίζουμε πως η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. επελήφθη του θέματος και δεν υπάρχει μπροστά μας κανένα στοιχείο για το θέμα που η Κ.Ο.Κ. παρέπεμψε στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.

Για τους λόγους που θα αναφέρουμε στη συνέχεια, θεωρούμε το θέμα αυτό πολύ σημαντικό και ειδικότερα κατά πόσο, μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., ήταν η Αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση του αγώνα υπέρ του ή η Αίτηση της ΕΝΑΔ για επανάληψη του αγώνα ή παράκληση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κ.Ο.Κ. προς την Δ.Ε. για "γνωμάτευση" πάνω στο θέμα.

Προσπαθήσαμε να συναγάγουμε θετικό και ασφαλές συμπέρασμα για το αντικείμενο της διαδικασίας μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. από τα Πρακτικά, τα Τεκμήρια και την Απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., αλλά, στο σημείο αυτό θέλουμε να αναφέρουμε ότι βρίσκουμε ότι υπάρχει αβεβαιότητα για την ακριβή φύση και αντικείμενο της διαδικασίας μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. και δηλώνουμε ότι διατηρούμε αμφιβολίες πάνω στο θέμα.

Δεδομένου δε, ότι από τον ακριβή καθορισμό του θέματος που, σε γνώση των διαδίκων, εξέταζε η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., εξαρτάται το "βάρος αποδείξεως" με το οποίο επιφορτίζεται η κάθε πλευρά, και, δεδομένου ότι αυτό το βάρος της αποδείξεως διαφέρει στη μία ή στην άλλη περίπτωση και δεδομένου ότι η ΑΔΕΑ βρίσκει ότι η εφεσιβαλλόμενη Απόφαση, βασίζεται πάνω στο εύρημα της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. ότι "το ΑΠΟΕΛ απέτυχε να μας πείσει" και δεδομένου ότι η ΑΔΕΑ δεν μπορεί, εκτός σε εξαιρετικές και ειδικές περιπτώσεις να υποκαταστήσει την κρίση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. σχετικά με τη μαρτυρία, άρα το βάρος απόδειξης, με την κρίση της Α.Δ.Ε.Α., γι' αυτό η ΑΔΕΑ αποφασίζει ότι αυτή είναι μια κλασσική περίπτωση όπου ενδείκνυται επανεκδίκαση της υπόθεσης με σαφή, αυτή την φορά, καθορισμό του αντικείμενου της διαδικασίας που θα διεξαχθεί μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.

Για τους λόγους αυτούς και λόγω του επείγοντα χαρακτήρα της υπόθεσης η ΑΔΕΑ, την Κυριακή 16/7/1987 εξέδωσε την Απόφαση της με την οποία αποφά-

σισε την επανεκδίκαση της υπόθεσης και επιφυλάχθηκε να δώσει τους πλήρεις λόγους και το σκεπτικό της απόφασης, σε μεταγενέστερο χρόνο.

Επειδή η ΑΔΕΑ θεωρεί ότι το σκεπτικό της Απόφασης της, θα υποβοηθήσει την επανεκδίκαση της υπόθεσης, γι' αυτό τώρα, εκδίδει την πλήρη Απόφαση και το σκεπτικό που οδήγησε την ΑΔΕΑ, σε αυτή την Απόφαση.

Στη διάρκεια της ακρόασης ενώπιον της ΑΔΕΑ, ο ευπαίδευτος δικηγόρος που παρουσιάστηκε για το ΑΠΟΕΛ αμφισβήτησε την ακρίβεια και πληρότητα των Πρακτικών. Όπως είναι φυσικό, η ΑΔΕΑ δεν έχει επιλογή παρά να θεωρεί ως δεδομένα και ακριβή τα Πρακτικά που υποβάλλονται ενώπιον της, εκτός, φυσικά, αν αυτά τροποποιηθούν ή βελτιωθούν με τη νενομισμένη διαδικασία.

Εν τούτοις, στην ενώπιον μας διαδικασία όλοι οι διάδικοι συμφώνησαν ότι αμέσως με την έναρξη της διαδικασίας μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., ο δικηγόρος του ΑΠΟΕΛ, ζήτησε από την Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. να καθορίσει το αντικείμενο της διαδικασίας. Στα πρακτικά που υποβλήθηκαν μπροστά μας, αναφέρονται (σελ.1 των Πρακτικών):-

"Νάσος: Υποβάλλω προδικαστική ένσταση. Η Προκήρυξη ελήφθη καθ' υπέρβαση εξουσίας.

Ο συγκεκριμένος αγώνας είναι αντικαταστατικός.

Πελεκάνος: Το έργο μας είναι ανακριτικό".

Οι δικηγόροι όλων των διαδίκων συμφώνησαν και η ΑΔΕΑ δέχεται, ότι τα Πρακτικά, στο σημείο αυτό, έπρεπε να είναι διατυπωμένα με τρόπο που να προσθέτουν τα εξής:-

"Νάσος:- Πρόσθετα θέλω να ξέρω, ποιο θέμα δικάζεται και ποιο είναι το βάρος της απόδειξης, που έχω. Τι πρέπει να αποδείξω. Ότι η ΕΝΑΔ ευθύνεται για την διακοπή ή ότι το ΑΠΟΕΛ δεν ευθύνεται για την διακοπή".

Είναι σε αυτή την ερώτηση, όπως συμφώνησαν οι δικηγόροι των διαδίκων, που η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., απάντησε με την φράση "Το έργο μας είναι ανακριτικό".

Η ΑΔΕΑ, θεωρεί τα πιο πάνω, ως ένδειξη της σύγχισης που υπήρχε, όσο αφορά το αντικείμενο της διαδικασίας, μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.

Στη συνέχιση της διαδικασίας μπροστά στην ΑΔΕΑ, ο δικηγόρος του ΑΠΟΕΛ ισχυρίστηκε ότι ο σκοπός του ήταν να διαπιστώσει κατά πόσο, στην διαδικασία ενώπιον της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., θα εκδικάζετο και η Αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση του αγώνα, υπέρ του ΑΠΟΕΛ.

Οι δικηγόροι των άλλων δυο διαδίκων, όμως, δεν μπορούσαν να επικυρώσουν αυτή την άποψη του δικηγόρου του ΑΠΟΕΛ και, γι' αυτό, η ΑΔΕΑ πρέπει να μην δεχτεί ως δεδομένη την άποψη του δικηγόρου του ΑΠΟΕΛ, εφόσον αυτή, δεν εμφανίζεται και δεν προκύπτει από τα Πρακτικά που είναι ενώπιό της.

Παρά ταύτα, παραμένει κάτω από αμφισβήτηση ή αμφιβολία το ποιά θέματα, ποιές διαφορές και ποιές Αιτήσεις η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. εκδίκασε στα πλαίσια της πιο πάνω διαδικασίας.

Κατά συνέπεια, η ΑΔΕΑ οφείλει να προσφύγει στα Πρακτικά και στην Απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., για να βρεί καθοδήγηση για το ποιά θέματα εκδίκασε η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. και ειδικότερα, αν αυτή θεωρούσε ότι εξέταζε και εκδίκασε την Αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση του αγώνα υπέρ της ομάδας του.

Σχετικά με το σημείο αυτό, είναι τα ακόλουθα αποσπάσματα από την Απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.

Στη σελίδα 1 (πέμπτη παράγραφος) αναφέρεται:-

.../7..

"Όσον αφορά την ουσία του θέματος που ευρίσκεται ενώπιό της Δ.Ε., ήτοι τι δέον γενέσθαι με τον διακοπέντα αγώνα....."

(ΣΗΜ: Οι υπογραμμίσεις προστέθηκαν για έμφαση).

Στη σελίδα 3 (τρίτη παράγραφος) αναφέρεται:-

"Είναι η θέση της Δ.Ε. ότι το υπό κρίση θέμα ως είναι διατυπωμένο δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της που αναφέρονται στο άρθρο 41(1), (α), (β), (γ), (δ) και (ε) και έπρεπε το Δ.Σ. της Κ.Ο.Κ. να διατάξει την επανάληψη του αγώνα, σύμφωνα με το Άρθρο 55(2) του Καταστατικού".

Στο σημείο αυτό, η ΑΔΕΑ θεωρεί σκόπιμο να παρατηρήσει, ότι αυτό το συμπέρασμα της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. είναι λανθασμένο.

Διότι το άρθρο 55(2) του Καταστατικού, προνοεί ότι η Δικαστική Επιτροπή έχει δικαίωμα "τελεσίδικης απόφασης" να αποφασίσει, πρώτη, και κατ' αρχή, κατά πόσο η διακοπή ενός αγώνα οφείλεται σε "αιτία" που "κρίνεται από την Δικαστική Επιτροπή ότι δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα των διαγωνιζομένων ομάδων"

Η ορθή ερμηνεία αυτού του άρθρου του Καταστατικού είναι ότι πρώτη αρμοδιότητα, έχει η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., να αποφασίσει κατά πόσο η διακοπή οφείλεται ή όχι σε "υπαιτιότητα των διαγωνιζομένων ομάδων", και, μόνο όταν και αν αυτό αποφασιστεί από την Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ., τότε η Εκτελεστική Επιτροπή της Κ.Ο.Κ., καθορίζει την "ημερομηνία τέλεσης επαναληπτικού αγώνα".

Αυτό το σημείο, ήδη έχει αποφασιστεί με την απόφαση της ΑΔΕΑ ημερ.29/6/89, στην υπόθεση 6/89 μεταξύ ΑΧΙΛΛΕΑ, Καϊμακλίου και Δ.Σ. της Κ.Ο.Κ., την οποία υιοθετούμε και όπου στη σελ.9, εκείνης της απόφασης, αναφέρεται:-

"Όπως ήδη αναφέρθηκε η παράγραφος (2) του άρθρου 55 του Καταστατικού προβλέπει ότι αγώνας που δεν τελειώνει ή δεν λήγει, όχι όμως εξ υπαιτιότητας των διαγωνιζομένων ομάδων,

θεωρείται επαναληπτέας και η παράγραφος 6.2.5 της ειδικής προκήρυξης προβλέπει ότι σε περίπτωση διακοπής αγώνα είτε λόγω βροχής είτε για οποιαδήποτε άλλη αιτία, η οποία αιτία κρίνεται από τη Δικαστική Επιτροπή ότι δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα των διαγωνιζομένων ομάδων, η ημερομηνία τέλεσης του επαναληπτικού αγώνα ορίζεται την αμέσως επόμενη ελεύθερη αγωνιστική ημερομηνία".

Κατά συνέπεια βρίσκουμε ότι η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. έχει παρερμηνεύσει τις πρόνοιες του άρθρου 55(2) και έχει εντελώς παραγνώρισει την παράγραφο 6.2(5) της Προκήρυξης όταν στην Απόφαση της διατυπώνει την άποψη ότι "..... το υπό κρίση θέμα ως είναι διατυπωμένο δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της που αναφέρονται στο άρθρο 41 (1) και έπρεπε το Δ.Σ. της Κ.Ο.Κ. να διατάξει την επανάληψη του αγώνα σύμφωνα με το άρθρο 55 2) του Καταστατικού."

Το άρθρο 41(1)(δ) παρέχει εξουσία στη Δ.Ε. :-

"να εκδικάζει αιτήσεις των διαγωνιζομένων Σωματείων εις περιπτώσεις διακοπής του αγώνος προ της λήξεως του συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 55(4) ως και ενστάσεις κατά του κύρους αγώνος συμφώνως του άρθρου 44 παραπεμπομένης αυτή υπό του Προεδρείου της Κ.Ο.Κ."

Από τα πιο πάνω είναι φανερό ότι η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. βάσισε την απόφαση της πάνω στο άρθρο 41(1), δηλαδή, εξέδωσε απόφαση ως να είχε εκδικάσει αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση υπέρ του τού διακοπέντα αγώνα και, μάλιστα, εσφαλμένα εθεώρησε ότι δεν είχε αρμοδιότητα εκδίκασης της υπόθεσης κάτω από το άρθρο 55 2) και την παράγραφο 6.2.(5) της προκήρυξης, όπου, όπως επίσης εσφαλμένα, νόμισε η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. το Διοικητικό Συμβούλιο της Κ.Ο.Κ. "έπρεπε" να είχε αυτόνομα ορίσει την επανάληψη του αγώνα.

Δεν είναι δυνατό, για την ΑΔΕΑ να κρίνει αν αυτή η παρανόηση και σε ποιό βαθμό επηρέασε την Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. στην Απόφαση της ή σε ποιά Απόφαση θα κατέληγε η Δ.Ε. αν είχε κατευθύνει την σκέψη της στην ορθή φύση της ενώπιον της διαδικασίας, της σωστής ερμηνείας του άρθρου 55(2) και αν είχε λάβει υπόψη της την παράγραφο 6.2.(5) της Προκήρυξης.

Την ύπαρξη σύγκρισης ανάμεσα στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. και στους διάδικους για την φύση και το αντικείμενο της διαδικασίας μπροστά στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. αποδεικνύει και επιτείνει το περιεχόμενο της πρόσκλησης στη συνεδρία της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. για την 6/6/1989 (ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ 1, ενώπιον μας), όπου, ρητά αναφέρεται ότι το θέμα της συνεδρίας και της διαδικασίας ήταν:-

"Διακοπείς αγώνας ΕΝΑΔ-ΑΠΟΕΛ της
12/4/89, Άρθρο 69(η) του Καταστα-
τικού και άρθρο 6.2.(5) της Προ-
κήρυξης του Πρωταθλήματος",

και όχι η εκδίκαση Αίτησης του Σωματείου ΑΠΟΕΛ κάτω από το Άρθρο 41(1).

Είναι γεγονός ότι από την εξέλιξη που πήρε η διαδικασία και η
προσαγωγή μαρτυρίας, δημιουργείται η αμφιβολία κατά πόσο ήταν σαφές στην
Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. και στους διαδίκους ότι η διαδικασία διεξήχθη με βάση
την αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση του αγώνα υπέρ του με βάση τα άρθρα
41(1) και 55(4) ή με βάση το άρθρο 69(η), όπως αναφέρετο στη πρόσκληση
στη συνεδρία που αναφέρεται στο ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1.

Η ίδια η Απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. φαίνεται να αναγνωρίζει την
υπαρξη αυτής της σύγχισης ή, έστω, τον δυαδικό χαρακτήρα της διαδικασίας,
και γι' αυτό στη σελίδα 3 της Απόφασης, αναφέρει:-

"Παρά την πιο πάνω θέση μας, θα εξετάσουμε
την περίπτωση αυτή ως αίτηση του Σωματείου
ΑΠΟΕΛ βάσει του άρθρου 41(1)(δ) για κατα-
κύρωση του αγώνα προς όφελος του".

Όμως η Αίτηση του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση, συνιστά χωριστή και διάφορη
βάση διαδικασίας, δηλαδή χωριστή υπόθεση από την υπόθεση που το Διοικητικό
Συμβούλιο της Κ.Ο.Κ. παρέπεμψε στη Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. και που με βάση αυτή
την παραπομπή εξεδόθη το ΤΕΚΜΗΡΙΟ 1.

Πουθενά στη δικογραφία, και ιδιαίτερα στα πρακτικά, δεν αναφέρεται
διαδικαστική απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. να συνεκδικάσει τα δυό θέματα.

Αυτή η σύγχιση σχετικά με την φύση και το αντικείμενο της διαδι-
κασίας αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν ληφθεί υπόψη ότι το βάρος απόδειξης
με το οποίο είναι επιφορτισμένος ένας διάδικος στη μία ή στην άλλη
περίπτωση, αντίστοιχα, είναι εντελώς διάφορο.

Το γεγονός αυτό, φαίνεται ότι αναγνώρισε και η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ.,
αφού στην ίδια Απόφαση (σελ.3) αναφέρει:-

"Σε μιὰ τέτοια αίτηση το Σωματείο που ζητά κατακύρωση του αγώνα προς όφελος του πρέπει να αποδείξει ότι η διακοπή του αγώνα οφείλετο σε ένα από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 55(4) του Καταστατικού".

(σημ: η υπογράμμιση προστέθηκε για έμφαση),

και όχι απλώς να αποδείξει ότι το ίδιο το Σωματείο, δεν ευθύνεται για την διακοπή, όπως είναι το βάρος απόδειξης κάτω από το άρθρο 55(2).

Για τους λόγους αυτούς θεωρούμε ότι η απονομή πλήρους δικαιοσύνης και η ανάγκη της ύπαρξης βεβαιότητας για το νομικό καθεστώς και νομικό αποτέλεσμα κάθε απόφασης, η ΑΔΕΑ αποφασίζει ότι επιβάλλεται είτε η εκδίκαση είτε η επανεκδίκαση (στο ενδεχόμενο που η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. έχει συνεκδικάσει την αίτηση του ΑΠΟΕΛ χωρίς να έχει καταστήσει σαφές ότι αυτό έπραττε) της αίτησης του ΑΠΟΕΛ για κατακύρωση του αγώνα υπέρ του Σωματείου ΑΠΟΕΛ.

Για τους σκοπούς αυτής της απόφασης η ΑΔΕΑ δεν αποφασίζει και αφήνει εντελώς ανοικτό το θέμα της αξιολόγησης της μαρτυρίας που έχει προσαχθεί ή της πρόσθετης μαρτυρίας που πιθανό να υποβάλουν στην εκδίκαση ή επανεκδίκαση της υπόθεσης.

Αντιλαμβανόμαστε ότι, στο μεταξύ, έχει διεξαχθεί ο επαναληπτικός αγώνας που η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. είχε αποφασίσει ότι έπρεπε να επαναληφθεί και που το Δ.Σ. της Κ.Ο.Κ. είχε ορίσει.

Η τύχη αυτού του επαναληφθέντος αγώνα, όπως είναι φυσικό, θα ακολουθεί το αποτέλεσμα της επανεκδίκασης της υπόθεσης.

Αν η απόφαση της Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. θα είναι η κατακύρωση του διακοπέντα αγώνα υπέρ του ΑΠΟΕΛ τότε ο επαναληφθείς αγώνας θα αγνοηθεί και θα ισχύσει η κατακύρωση.

Αν από την άλλη η Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. αποφασίσει ότι ελλείπει πειστικής μαρτυρίας για κατακύρωση ο αγώνας έπρεπε να επαναληφθεί σύμφωνα με το άρθρο 55(2) του Καταστατικού και την παράγραφο 2.6.(5) της Προκήρυξης, τότε ο αγώνας θα επαναληφθεί και θα αγνοηθεί ο επαναληπτικός αγώνας που ήδη έχει διεξαχθεί, εφόσο η ΑΔΕΑ βρίσκει ότι κακώς διετάχθη, όταν διετάχθη, η επανάληψη του, χωρίς σωστή αξιολόγηση όλων των δεδομένων και της νομικής κατάστασης.

Γι' αυτό η Έφεση του ΑΠΟΕΛ, επιτυγχάνει, μερικώς, και, κάτω από τις συνθήκες αποφασίζουμε την επανεκδίκαση της υπόθεσης που θα παραπεμφθεί και επανεκδικασθεί από την Δ.Ε. της Κ.Ο.Κ. σύμφωνα με τις σχετικές πράξεις του Καταστατικού και της Προκήρυξης.

Το παράβολο που κατατέθηκε για την Έφεση επιστρέφεται.

Δεν έχει κατατεθεί παράβολο για την Προσφυγή και, γι' αυτό, δεν εκδίδεται απόφαση για την τύχη του παραβόλου για την Προσφυγή.

Αλέκος Ευαγγέλου

Πρόεδρος

Τάσος Παπαδόπουλος

Μέλος

Ξένιος Ξενόπουλος

Μέλος

Λευκωσία 18η Ιούλη, 1989.